

Texte: Victoria Vázquez
Ilustrații: Carlos Jiménez
Copertă: Alberto Ayerbe
Paginare: Equipo Dessin
Traducere: Irina Marcu

Editura Girasol

Str. I. L. Caragiale nr. 72, clădirea B,
Sat Dudu, Comuna Chiajna, Județul Ilfov
Tel.: 021 436 1234; Fax: 021 436 1105
E-mail: office@edituragirasol.ro

© Susaeta Ediciones Spania
© Editura Girasol, pentru prezenta
versiune în limba română

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

VÁZQUEZ, VICTORIA A

Mesajul pierdut / text de Victoria Vázquez ; il. de Carlos Jiménez ; trad. de

Irina Marcu. - Chiajna : Girasol, 2019

ISBN 978-606-024-025-9

I. Jiménez, Carlos (il.)

II. Marcu, Irina (trad.)

821.134.2

Toate drepturile rezervate. Nicio parte a acestei publicații nu poate fi reprodusă în nicio formă și în nicio modalitate, electronică sau mecanică, inclusiv fotocopii, înregistrări și în orice altă formă de stocare și redare a informației, fără permisiunea scrisă a editorului.

MAȘINA TIMPULUI

MESAJUL PIERDUT

Text de Victoria Vázquez
Ilustrații de Carlos Jiménez

GIRASOL

CĂLĂTORII ÎN TIMP

Alex

De fapt, numele ei este Alexandra, dar preferă să i se spună Alex, pentru că i se pare un nume mult mai potrivit pentru o aventurieră. Este o fetiță curajoasă și extravertită, mereu dornică să găsească aventuri în cele mai obișnuite situații din viața de zi cu zi. Lui Alex îi place să călătorească și să-și petreacă weekendurile la bunica ei. Îi plac pisicile și caii, pâinea prăjită cu dulceață de căpșuni și culoarea portocalie.

Qiang

Fiul unei frumoase chinezoaice și al unui avocat spaniol, Qiang a luat câte ceva din ambele culturi. Îi place mâncarea gătită de mama lui, deși urăște sosul de soia. Culoarea lui preferată

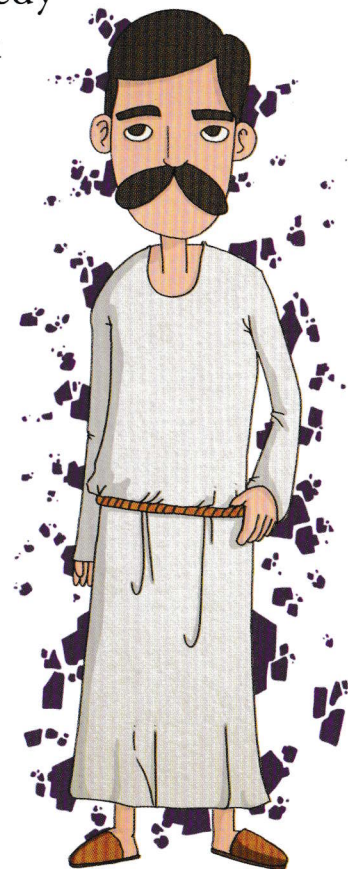

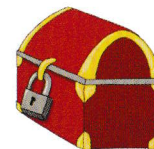
este albastrul. Lui Qiang îi place mult să citească pe terasa casei sale și să asculte muzică clasică și este pasionat de istorie.

Dickson

William Kennedy

Dickson este un inventator care s-a născut în 1860. În cărțile de istorie apare ca fotograf, inginer și regizor de film. Ceea ce nu se spune, pentru că e un mare secret, este că W.K. Dickson este un Călător în Timp. Lui Dickson îi place să proiecteze mașinării ciudate, să se plimbe cu câinele său, Samson, și îi plac ceaiul și fursecurile cu unt.

I

UN CRĂCIUN PALPITANT

acața de Crăciun era preferata lui Alex. Tatăl ei, Jorge, își lua câteva zile libere și toată familia se reunea **în casa de la munte a bunicii**. Era o clădire de piatră, foarte mare și foarte veche. Jorge spunea că are peste o sută de ani! Pe vremuri fusese un han, unde călătorii își puteau petrece noaptea, adăpostindu-se de frigul din Castilia. Alex avea cea mai bună cameră, **la ultimul etaj**, de unde se putea bucura de o minunată priveliște asupra munților, aproape întotdeauna acoperiți de zăpadă în această perioadă a anului.

Respect p Trecuseră doar câteva luni de când ea și Qi-ang descoperiseră **fermecata masă a lui Solomon** și avea încă proaspătă în minte amintirea acelei aventuri. De aceea, după ce au **deschis cadourile lângă bradul de Crăciun**, Alex l-a întrebat pe tatăl ei ceva ce o frământa de mult timp.

– Tati, a spus ea cuibărindu-se lângă el pe canapea, așa cum făcea când era mică, **ce știi despre regina din Saba?**

– Regina din Saba? Dar de ce întrebi despre ea?

– Nu am un motiv anume, a răspuns ea, rîdînd din umeri, prefăcându-se

indiferentă. Ni s-a vorbit puțin despre ea la școală și, cum tu ești arheolog și știi atît de multă istorie, m-am gândit că mi-ai putea spune mai multe...

– Ei bine, se spune că a trăit în timpul regelui Solomon. Știi cine a fost regele Solomon?

Ea a dat din cap. **Cum să nu știe?**

– Păi, să vezi, asta s-a întâmplat cu peste trei mii de ani în urmă... și nu știm prea multe despre acea epocă. Cum **nu existau nici aparate foto, nici cărți**, nu putem ști ce s-a întâmplat în realitate! Dar legenda spune că era foarte frumoasă, era cea mai frumoasă femeie a acelei epoci. Și extraordinar de bogată. Se spune că supușii ei mâncau din farfurii de aur, că ea purta haine țesute din fir de aur... în fine, îți poți închipui... Când Solomon a început să construiască templul, a avut nevoie să cumpere multe materiale care nu existau în Israel, precum lemnul de cedru, așa că a încheiat un tratat cu **regele din Tir și cu regina din Saba**. Și se spune că, atunci când templul a fost gata, ea a fost de acord să-l viziteze. Dar, desigur, aceasta este o legendă, nu există dovezi că...

– **Ce prostii spui, Jorgito!** a intervenit bunica Maria. **Sigur că regina din Saba a existat în realitate!** a spus ea, așezându-se lângă fetiță și oferindu-i biscuiți abia scoși din cuptor. Regina din Saba era foarte înțeleaptă,

asa că l-a pus la încercare pe regele Solomon **prin numeroase ghicitori**. Bineînțeles, regele le-a dezlegat pe toate și ea a fost fascinată de inteligența lui extraordinară.

– **S-au îndrăgostit?**

Asta își dorea fetița cel mai mult să afle. Pentru că atunci când se îndreptaseră spre templu, ea observase felul în care se priveau Solomon și Makeda...

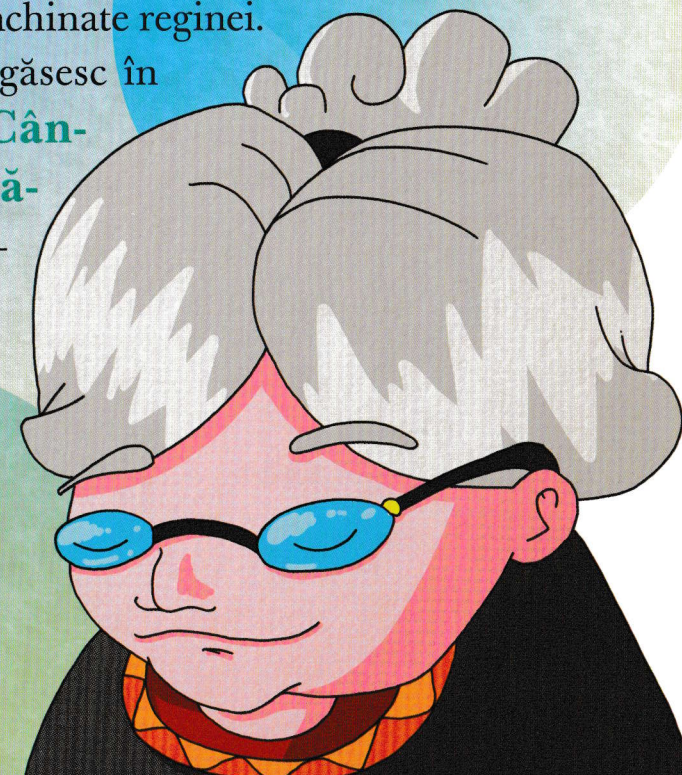
– Da, așa se spune. Mai mult, Solomon a scris poeme închinare reginei.

Acestea se regăsesc în

Biblie, în **Cântarea cântărilor**, a continuat bunica Maria.

– Serios?

– Da, vrei să ascuți o strofă?

Bunica a închis ochii, încercând să-și amintească.

– Să văd dacă îmi aduc aminte, le-am citit când eram mică... da, așa era: „Sora mea, mi-reasa mea, tu mi-ai robit inima numai c-o privire a ta și cu o perlă de la gât.“

– **Ce frumos!**

– De asemenea, se spune că regina și Solomon au avut un fiu, deși ea a fost nevoită să se întoarcă în țara sa, care era foarte departe de Israel. Fiul lor s-a numit Menelik și a fost la fel de înțelept ca tatăl lui...

– Ce poveste romantică! a suspinat fetița.

– Alex, știi bine că istoricii..., a intervenit Jorge pe un ton grav.

– **Istoricii sunt toți niște plictisitori** și ar trebui să învețe să povestească istoria într-un fel mai distractiv, a spus în glumă bunica către fiul ei.

Alex a zâmbit. Era exact ceea ce spunea și Luis, ghidul care le vorbise despre legenda peșterii lui Hercule și despre **masa lui Solomon**.

– Iar fetițele curioase ar trebui să meargă în camera lor să-și facă patul și să nu mai mănânce atâția biscuiți.

Alex a plecat **urcând în fugă scările de lemn**. Adora acea casă. Bunicii nu-i plăceau electrocasnicele moderne și de aceea în sufragerie aveau un șemineu unde iarna puteau coace castane, iar în bucătărie aveau un cuptor cu lemne. Mâncarea pe care bunica o prepara în acel cuptor era fantastică!

De fapt, casa rămăsese exact ca atunci când fusese construită, nu se schimbase nimic, nici măcar mobila, de aceea camerele **aveau un miros specific**, de ceară și de lemn... **mirosul istoriei**, cum spunea adesea Jorge.

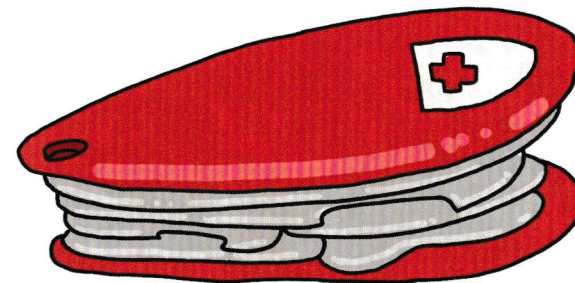
Fetița a întins așternuturile și a netezit cuvertura, continuând să se gândească la regina din Saba și la Solomon, la Ieroboam și regina Meryet a Tebei și la Dickson și... Una dintre scândurile podelei a trosnit în mod ciudat. Alex s-a oprit și a privit-o. Podeaua era foarte veche și din când în când scotea sunete ciudate, dar

Respectarea acea scândură părea să se miște puțin când o atingea, ca și cum n-ar fi fost bine prinsă.

Fetița s-a aplecat și **s-a uitat cu atenție**. I s-a părut că se vede ceva sub bucata de lemn. Inima a început să-i bată cu putere. Oare era pe cale să facă o nouă descoperire? Instinctul de aventurieră îi spunea că sub acea scândură se ascundea ceva fascinant. Dar cum de nu observase nimic până atunci?

A luat lanterna și a luminat spațiul îngust dintre scândurile podelei. Dar oricât de mult s-a uitat, nu a reușit să distingă nimic, așa că **a luat briceagul multifuncțional**, a scos cel mai lung cuțitaș și l-a băgat în spațiul dintre scânduri. A apăsat ușor și, cu ajutorul

degetelor, a reușit să scoată scândura. Sub ea a văzut o cutie ciudată. Părea la fel de veche precum casa, era pătrată și cu ornamente metalice.

Alex a luat-o, a pus la loc scândura din podea și s-a așezat pe pat, ținând în poală cutia. Era foarte emoționată!

Cu mâinile tremurându-i, a ridicat ușor capacul.

Înăuntru era **un cilindru** cam de lungimea antebrațului lui Alex. Părea să fie de fildeș și avea **gravate pe el niște numere**; fetița nu-și putea da seama ce puteau semnifica...

Erau chiar ciudate...

1 1 3 4 3 4 1 5 3 2 4 N 1 2 2 8 5 8 E